

Mál nr. 371/2016**M
og
vátryggingafélagið V v/ líf- og sjúkdómatryggingar.****Ágreiningur um takmörkun vátryggingarverndar og álag á iðgjald við töku vátryggingar.****Gögn.**

Málskot, móttakið 8.11.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 28.11.2016, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Með umsókn 19. október 2016 sótti M um líftryggingu og sjúkdómatryggingu hjá V. Í umsókninni svaraði M játandi þeirri spurningu hvort foreldrar eða systkini hafi fengið nánar tilgreinda sjúkóma, þ. á m. MND, fyrir 65 ára aldur. Kvað hann einn úr hópnum hafa fengið MND við 51 árs aldur. Á grundvelli þessara upplýsinga takmarkaði V gildissvið sjúkdómatryggingarinnar þannig að hún tæki ekki til þriggja sjúkdóma, MND, Alzheimer og Parkinson, auk þess sem 75% álag yrði sett á iðgjald líftryggingarinnar. M vill ekki una þessari ákvörðun V um að takmarka vátryggingarvernd sjúkdómatryggingarinnar og setja iðgjaldsálag á líftrygginguna. Undir rekstri málsins fyrir úrskurðarnefnd kom í ljós að ákvörðun V um að undanþiggja sjúkdómana Alzheimer og Parkinson í sjúkdómatryggingunni hafi verið á misskilningi byggð og kveður félagið að á grundvelli áhættumats þess skuli einungis MND undanþeginn í vátryggingunni.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 82. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004, sbr. 1. gr. laga nr. 156/2007 um breyting á þeim, getur félagið á meðan það hefur ekki samþykkt að veita líf- eða sjúkdómatryggingu óskað eftir upplýsingum sem hafa þýðingu fyrir mat þess á áhættunni. Í þeim tilgangi er félaginu heimilt að óska upplýsinga um sjúkdóma sem vátryggingartaki, vátryggður, foreldrar hans eða systkini eru haldin eða hafa verið haldin óháð því hvernig sjúkdómur hefur greinst. Í ljósi þessa verður að telja að V hafi verið heimilt að nýta í áhættumati sínu upplýsingar um vátryggingaráhættuna, eins og fram kom í vátryggingarumsókn um að náinn fjölskyldumeðlimur hafi fengið MND fyrir 65 ára aldur. Slíkt áhættumat leiðir að jafnaði til takmörkunar á gildissviði þeirrar vátryggingar sem í hlut á, álags á iðgjald vátryggingarinnar eða að félagið hafnar því að veita vátryggingu. Af þeim gögnum sem liggja fyrir í málinu, m.a. af þeim stöðluðu leiðbeiningum sem endurtryggjandi V hefur veitt um það hvernig veita skuli vátryggingu í tilvikum eins og hér um ræðir, verður ekki talið að það hafi verið of íþyngjandi fyrir M eða verið af ómálefnalegum ástæðum sem V bauð vátrygginguna með þeim hætti að undanþiggja MND í sjúkdómatryggingunni og hækka líftryggingariðgjaldið um 75%. V var því heimilt að veita M líf- og sjúkdómatrygginguna með þeim takmörkunum og iðgjaldsálagi eins og það gerði.

Niðurstaða.

V var heimilt að veita M líf- og sjúkdómatryggingu með þeirri takmörkun að sjúkdómatryggingin tæki ekki til MND sjúkdóms og 75% álag legðist á iðgjald fyrir líftrygginguna.

Reykjavík, 20. desember 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.